

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819204586
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819204586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobcu E. V., V., E. XX XXX XXX so sídlom X. XX, M., zast. F. F. W., advokátom so sídlom X. XX, M., proti žalovanému F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S.-M., M. XXX/X, zast. F. Q. W., advokátom so sídlom Q. X. XXXX/X, C., o zaplatenie 323,82 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 16Csp/92/2019-57 zo dňa 28. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný **m á** proti žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 323,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 04.04.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo výške, ktorá bude uvedená v samostatnom rozhodnutí súdu. Uviedol, že pôvodný veriteľ G. D. A., L.. poskytol žalovanému pôžičku vo výške 736,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 24-och mesačných splátkach bez poistenia vo výške 39,15 eur mesačne. Predmetná pôžička bola poskytnutá na zakúpenie tovaru - športových potrieb - skúter X. X. XXX za celkovú kúpnu cenu 1.236,- eur s tým, že akontácia zaplatená žalovaným predstavovala 500,- eur (bod 8.). Dohodnutá bola RPMN vo výške 27,63 %. fixná ročná úroková sadzba 27,63 %, odplata 27,63 %, celkové náklady spotrebiteľa 203,60 eur, splatnosť prvej splátky dňa 20.08.2015 a termín konečnej splatnosti 7/2017. Listom zo dňa 26.01.2017 bola žalovanému zaslaná predžalobná upomienka, v ktorej bol vyzvaný na úhradu nedoplatku v splátkach v celkovej výške 96,56 eur s tým, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2016, bude spoločnosť G. D. A., L.. oprávnená úver zosplatiť. Predžalobná upomienka bola žalovanému zaslaná doporučené, žalovaný ju prevzal dňa 08.02.2017, na tú istú adresu ako predžalobná upomienka bol žalovanému zaslaný list z 29.03.2017, v ktorom spoločnosť G. D. A., L. žalovanému oznámila vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu celkového dlhu vo výške 323,86 eur. Súd prvej inštancie po preskúmaní uzavretej zmluvy dospel k záveru, že sa jedná o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom do 22.12.2015, zmluva spĺňa náležitosti stanovené v § 9 zákona, a preto nemožno konštatovať, že by sa daný spotrebiteľský úver považoval v zmysle § 11 zákona za bezúročný a bez poplatkov. Podanej žalobe vyhovel. Nestotožnil sa s argumentáciou žalovaného, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 zákona. Neprijal argumentáciu žalovaného, že pôvodný veriteľ nepostupoval s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Vychádzal z vyhlásenia žalovaného o tom, že je zamestnaný a o tom, aké má výdavky, čo považoval za postačujúce pre poskytnutie úveru vo výške 736,- eur pri mesačnej

splátke 39,15 eur po dobu 24-och mesiacov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona (tzv. preverovanie bonity spotrebiteľa) sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, čo v danej veci preukázané nebolo. Neprihliadol ani na námietku žalovaného, že zo strany pôvodného veriteľa nedošlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaný bol vyzvaný na úhradu nedoplatku v splátkach v celkovej výške 96,56 eur a zároveň upozornený, že ak do 05.03.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci november 2016, bude G. D. A., L. oprávnená úver zosplatiť, čo vyplýva z listu zo dňa 26.01.2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 08.02.2017. Po doručení uvedenej výzvy žalovaný žiadnu úhradu nevykonával, na základe čoho súd konštatoval, že list zaslaný žalovanému zo dňa 29.03.2017 na tú istú adresu, z ktorej žalovaný prevzal predžalobnú upomienku, zaslal pôvodný veriteľ žalovanému aj oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, k čomu došlo po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky splatnej v mesiaci november 2016, čo bolo dohodnuté v čl. 9.2 zmluvy o pôžičke, na základe čoho súd konštatoval, že došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru v súlade so zákonom.

2. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, podaním zo dňa 16.06.2020, žalobca súdu oznámil, že na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťami G. D. A., L. a W. T. M., L. a spoločnosťou E. V., V. ako postupníkom, bola pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, postúpená spoločnosti E. V., V. ako postupníkovi.

3. Uznesením, č. k. 16Csp/92/2019-70 zo dňa 23. júna 2020 súd prvej inštancie uznesením rozhodol, že pripúšťa, aby na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil nový subjekt, a to E. V., V., E. XX XXX XXX so sídlom X. XX, M..

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobný návrh v celom rozsahu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania. Odvolanie zdôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f, h) CSP). Zotrval na názore, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch), uviedol, že „údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“ nie sú postačujúce, pretože žalobca v rozpore s ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch najmä nepreukázal (ani netvrdil), že by veriteľ zisťoval ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Zároveň zo zmluvy vyplýva, že veriteľ si za účelom posudzovania bonity od žalovaného nevyžiadal žiadne doklady preukazujúce jeho príjmy a výdavky. Nakoľko veriteľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje sa úver v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Namietal, že veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru z dôvodu, že žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred doručením žaloby, čím neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. S odkazom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu a rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3Co/151/2018, namietal aktívnu legitimáciu žalobcu. V rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nakoľko tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznil, že pohľadávku postúpila až W. T. M., L.. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti G. D. A., L., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, vystavenú W. T. M., L.. Nakoľko žalobca nepreukázal, že právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu, nemá v danom konaní žalobca aktívnu vecnú legitimáciu.

5. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

7. V posudzovanej veci nebolo skutkovo sporné, že dňa 10.07.2015 pôvodný veriteľ G. D. A., L. uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 736,- eur, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť v 24-och mesačných splátkach bez poistenia vo výške 39,15 eur mesačne. Žalovanému bola pôžička poskytnutá na zakúpenie tovaru - športových potrieb skúter X. X. XXX za celkovú sumu 1.236,- eur s tým, že akontácia zaplatená žalovaným predstavovala 500,- eur. Pôvodný veriteľ, spoločnosť G. D. A., L. zmluvu uzatvárala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, považuje sa preto za dodávateľa a nakoľko žalovaný nekonal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, považuje sa za spotrebiteľa. Medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol z uzavretej zmluvy právny vzťah, ktorý súd prvej inštancie dôvodne posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách, keďže predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov a záväzok žalovaného ako spotrebiteľa ich vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa.

8. Pôvodný veriteľ podľa svojich tvrdení žalovaného vyzval k úhrade dlžných splátok a zároveň žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru a úver dňa 29.03.2017 zosplatnil. Nakoľko žalovaný mal vrátane akontácie zaplatiť spolu sumu 1.431,96 eur, z ktorej sumy splatil spolu bez akontácie sumu 608,14 eur, zostáva mu k úhrade 323,82 eur, ktorej úhrady sa žalobca podanou žalobou proti žalovanému domáhal.

9. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ktorým súd žalobe vyhovel, pôvodný žalobca (W. T. M.,), súdu oznámil, že postúpil pohľadávku na spoločnosť E. V., V. Žalovaný v podanom odvolaní namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu.

10. Vecná legitimitácia vyjadruje postavenie strany sporu v hmotnoprávnom vzťahu. Aktívnu vecnou legitimitáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi procesné právo uplatňovať si ten-ktorý konkrétny hmotnoprávny nárok.

11. Nakoľko na vec sa vzťahuje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré pri rozhodovaní súdu prvej inštancie nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce, odvolací súd podľa § 382 CSP vyzval procesné strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia písomne vyjadrili.

12. Žalobca v zmysle výzvy súdu ohľadne preukázania splnenia podmienok podľa § 92 zákona o bankách uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 9 bod 2. tak, že spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplataenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšie ako 3 mesiace, a to za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, bol žalovaný formou predžalobnej upomienky zo dňa 26.01.2017 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.03.2017. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 zákona o bankách legítimne postúpená na nového veriteľa - V. E. V., V.

13. Žalovaný vo svojom vyjadrení zastával názor, že za výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, keďže tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a nie na ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznil, že pohľadávku postúpila až W. T. M., L. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti G. D. A., L., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú W. T. M., L. Z uvedeného dôvodu žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu, a preto nemá v konaní aktívnu vecnú legitimitáciu. Vo svojom vyjadrení citoval z rozhodnutí Krajského súdu Košice, sp. zn. 1Co/301/2019 a Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/162/2018, a Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6Co/463/2017.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné (rozsudok Najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018).

17. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale stanovuje podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky (§ 524 a nasl.). Citované ustanovenie stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offio. Nakoľko v danom prípade pôvodným žalobcom bola banka (W. T. M., L.), ktorá ako postupca ku dňu 29.05.2020 postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX uzavretú dňa 10.07.2015 so žalovaným, na postupníka E. V., V. (žalobcu), odvolací súd s ohľadom na odvolacie námietky zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné.

18. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Pokiaľ by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v rozpore so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. V prípade, ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

19. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu osobu. Vyžaduje sa preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Žalobca, ktorému bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávky postúpená pohľadávka bankou, je povinný preukázať, že banka klienta písomne vyzvala na splnenie záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku minimálne 90 dní. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru Národnej banky Slovenska ako centrálnej banky. Písomná výzva banky, t.j. výzva vyhotovená bankou, v danom prípade žalobcom predložená nebola. Žalobca vo svojom vyjadrení k aktívnej legitimácii netvrdí ani nepredkladá súdu inú výzvu ako predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017, vyhotovenú pôvodným veriteľom spoločnosťou G. D. A., L. po ktorej nasledovalo oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, rovnako vyhotovené pôvodným veriteľom G. D. A., L.. Keďže pôvodný žalobca W. T. M., L. sa stala právnym nástupcom obchodnej spoločnosti G. D. A., L., pohľadávka uplatnená žalobou, aj keď pôvodne vznikla z úverovej zmluvy uzavretej medzi nebankovým subjektom a žalovaným, v čase jej uplatňovania na súde už bola pohľadávkou banky. W. T. M., L. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávkou voči žalovanému na spoločnosť E. V. len za splnenia zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nakoľko žalobca nepreukázal splnenie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávok, dospel odvolací súd k záveru, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Keďže predžalobná upomienka zo dňa 26.01.2017 ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017 nie je výzvou banky, nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobcu o tom, že v konaní je daná jeho aktívna legitimácia.

20. Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na neplatnú zmluvu o postúpení pohľadávky a na nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, sa odvolací súd ostatnými odvolacími námietkami nezaoberal.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol.

22. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov pred súdom prvej inštancie i v odvolacom konaní v celom rozsahu proti žalobcovi, nakoľko v oboch štádiách konania bol plne úspešný. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

23. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).